

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 3 Απριλίου 2020 με την εξής σύνθεση:
Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Αγγελική Πουλοπούλου και
Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 31-3-2020 με Γεν. Αρ. Κατ. ΑΕΠΠ 389/31-3-
2020 Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «
..... (..... -)»,

Κατά της αναθέτουσας αρχής «-.....», νομίμως
εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την
ακύρωση της με αρ. πρωτ. 6192/26-3-2020 Πρόσκληση συμμετοχής σε
διαπραγμάτευση σύμφωνα με το 26ο άρθρο της Πράξης Νομοθετικού
Περιεχομένου της 14ης Μαρτίου 2020 «Κατεπείγοντα μέτρα αντιμετώπισης της
ανάγκης περιορισμού της διασποράς του κορωνοϊού COVID-19» για την
ανάθεση της σύμβασης παροχής υπηρεσιών καθαριότητας στο
και στις Αποκεντρωμένες Δομές αυτού με κριτήριο ανάθεσης την πλέον
συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής για χρονικό
διάστημα έξι (6) μηνών, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 780.870,97 ευρώ, που
δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 26-3-2020 και με Μοναδικό ΑΔΑΜ
.....

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. και ποσού 3.905,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, ο προσφεύγων βάλλει κατά εκτελεστής πράξης εκκίνησης διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης καθαρισμού, η οποία διενεργείται και υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του Εικοστού Έκτου Άρθρου της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου με αρ. ΦΕΚ Α' 64/14-3-2020 περί Κατεπείγοντων Μέτρων Αντιμετώπισης της Ανάγκης Περιορισμού της Διασποράς του Κορωνοϊού COVID-19, η οποία λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης υπάγεται στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, ασχέτως όρων της προκείμενης προσβαλλομένης, δεδομένου ότι η ως άνω Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου παρείχε, βλ. και σκ. 4 κατωτέρω, ειδική κανονιστική εξουσιοδότηση και ευχέρεια στις αναθέτουσες όπως προβαίνουν σε απευθείας αναθέσης υπηρεσιών υπαγομένων στο πεδίο εφαρμογής τους, πλην όμως η δικονομική διαδικασία άσκησης και εξέτασης προδικαστικών προσφυγών περί αυτών υπόκειται στο Βιβλίο IV Ν. 4412/2016, περί του οποίου ουδόλως πρόβλεψε παρέκκλιση η ως άνω Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Σημειωτέον, ότι η διαδικασία εξέτασης επισπεύσθηκε προ αποστολής Απόψεων της αναθέτουσας, λόγω του προδήλως κατεπείγοντος αυτής ένεκα της φύσης της διαδικασίας, του ερείσματος της στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με αρ. ΦΕΚ Α 64/14-3-2020 και τις οικείες ανάγκες προδήλου και επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που αυτή εξυπηρετεί, σε συνδυασμό με το ομοίως πρόδηλο της ανάγκης άμεσης κρίσης επί των διαφορών που αφορούν το οικείο προσυμβατικό στάδιο. Εξάλλου, δεδομένης της μη λήψης υπόψη Απόψεων της αναθέτουσας ή παρέμβασης και άρα, ισχυρισμών προς απόρριψη της προσφυγής, δεν υφίσταται θιγόμενο δικαίωμα του προσφεύγοντος κατά τη ΣτΕ ΕΑ 395/2018, αφού είναι και ο μόνος που ακούεται στο πλαίσιο της προκείμενης εξέτασης και το όποιο δικαίωμα υπομνήματος του θα αναγόταν

μόνο σε αντίκρουση των ισχυρισμών της αναθέτουσας ή τυχόν παρεμβαίνοντος. Περαιτέρω, ακριβώς λόγω των ανωτέρω δικαιολογείται και η προκείμενη επίσπευση της διαδικασίας, αφού εξάλλου η κοινοποίηση της πράξης εξέτασης προσφυγής δεν συνιστά καν ουσιώδη τύπο της διαδικασίας εξέτασης της (ΣΤΕ Γνμδ. 51/2017 και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 133/2017, 9/2018 και 170/2018 σκ. 1).

3. Επειδή, ο προσφεύγων έλαβε γνώση της προσβαλλομένης την 26-3-2020 όταν και του κοινοποιήθηκε πρόσκληση υποβολής προσφοράς, με καταληκτικό χρόνο υποβολής της την 31-3-2020, ώρα 16.00, η δε προσφυγή ασκήθηκε την 31-3-2020, ήτοι πέντε ημέρες από την κοινοποίηση σε αυτόν της προσβαλλομένης. Περαιτέρω, ο προσφεύγων συνιστά κοινοπραξία δύο οικονομικών φορέων, η δε προσφυγή ασκείται επ' ονόματι του ιδίου, ήτοι της κοινοπραξίας, ενώ υπογράφεται από πρόσωπο επικαλούμενο ιδιότητα πληρεξουσίας δικηγόρου. Πλην όμως, ουδόλως υπεβλήθη οιοδήποτε έγγραφο νομιμοποίησης της ως άνω υπογράφουσας του δικογράφου ούτε νομιμοποίησης των τυχόν προσώπων που παρείχαν την επικαλούμενη πληρεξουσιότητα σε αυτήν. Επιπλέον, δεν προκύπτει ούτε ποιος τυχόν όρισε το ως άνω πρόσωπο ως νομιμοποιούμενο να υπογράψει για λογαριασμό της κοινοπραξίας την προκείμενη προσφυγή ούτε αν όντως υφίσταται τέτοια πληρεξουσιότητα και νομιμοποίηση τόσο της υπογράφουσας όσο και των τυχόν νομιμοποιησάντων αυτή, όπως εκπροσωπούν την κοινοπραξία όσον αφορά την άσκηση της προκείμενης προσφυγής και όπως περαιτέρω, ορίζουν τρίτους προς τέτοια άσκηση και τούτο, ενώ ουδόλως προβλέπεται όσον αφορά την προδικαστική προσφυγή, υποχρέωση υπογραφής της από δικηγόρο, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται ούτε οιοδήποτε προσωρινό έστω τεκμήριο τέτοιας πληρεξουσιότητας. Τα ως άνω δε, ενώ το κατεπείγον της υπόθεσης, δεδομένης της φύσης της είναι πρόδηλο και επιπλέον τυγχάνει επίκλησης από τον προσφεύγοντα στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δια του οποίου υπέβαλε την προσφυγή στην ΑΕΠΠ. Εξάλλου, αυτεπαγγέλτως το Κλιμάκιο αναζήτησε τυχόν διαθέσιμα δημοσιευμένα σε οικείο μητρώο, στοιχεία νομιμοποίησης και εκπροσώπησης του προσφεύγοντος, πλην όμως αυτός δεν εντοπίσθηκε ούτε στο ΓΕΜΗ ούτε στο ΜΕΕΠ. Επομένως, η προσφυγή ασκείται άνευ ετέρου απαραδέκτως και λόγω μη νομιμοποίησης του δικογράφου και δη

λόγω αορίστου και αναπόδεικτης εκπροσώπησης προς άσκηση της προσφυγής από την υπογράφουσα αυτή, ως και της επικαλούμενης εξ αυτής ιδιότητας της πληρεξουσίας δικηγόρου και τούτο μάλιστα ως στοιχείο συντρέχον κατά τον κρίσιμο χρόνο άσκησης της οικείας εκπροσωπευτικής πράξης, ήτοι αυτόν της υπογραφής και άσκησης της προσφυγής (Απόφαση ΑΕΠΠ 1304/2019).

4. Επειδή, ασχέτως και επιπλέον του κατά τα ανωτέρω απαραδέκτου της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει ότι προτίθεται να μετάσχει με την υποβολή προσφοράς, πλην όμως αντιλήφθηκε παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας, ισχυριζόμενος με τον πρώτο λόγο του, μη επάρκεια προϋπολογισμού και παράβαση εκ της εκτιμωμένης αξίας του ελάχιστου εργατικού κόστους και της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, με τον δεύτερο λόγο του, παράβαση του άρ. 93 Ν. 4412/2016 και του κανόνα της προκαταρκτικής απόδειξης, με τον τρίτο λόγο του, παράνομες σωρευτικές απαιτήσεις για συνδρομή κριτηρίων τεχνικής ικανότητας και χρηματοοικονομικής επάρκειας στο πρόσωπο κάθε μέλους της κοινοπραξίας, με τον τέταρτο λόγο του, παράνομες απαιτήσεις χρηματοοικονομικής επάρκειας και με τον πέμπτο λόγο του, παράβαση από τη σελ. 8 της προσβαλλομένης του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 λόγω απαίτησης για πιστοποιήσεις ISO εκδοθείσες προ δημοσίευσης της προσβαλλομένης. Η προκείμενη διαδικασία διέπεται όπως ρητά η ίδια αναφέρει από την ως άνω Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που εκδόθηκε κατ' άρ. 44 παρ. 1 Συντ., προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εξαιρετικά επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη για τον περιορισμό της διασποράς του κορωνοϊού COVID-19 και δη, κατά το άρθρο εικοστό έκτο αυτής που προβλέπει ότι *«Εφόσον εξακολουθεί να υφίσταται άμεσος κίνδυνος εμφάνισης και διασποράς του κορωνοϊού COVID-19, η έλλειψη του οποίου βεβαιώνεται με απόφαση του, και πάντως για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας, οποιαδήποτε αναθέτουσα αρχή δύναται, κατά παρέκκλιση κάθε σχετικής διάταξης της κείμενης εθνικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, να προβαίνει στη διαδικασία της απευθείας ανάθεσης για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας, απολύμανσης και φύλαξης των κτιρίων που υπάγονται στην αρμοδιότητά της, η χρονική διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες.»*. Η ως άνω διάταξη, η οποία

δικαιολογείται από λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος συνισταμένου στην αντιμετώπιση πρωτοφανούς και απρόβλεπτης απειλής για τη δημόσια υγεία, τη δημόσια τάξη και την κρατική ασφάλεια, ως και τη ζωή του συνόλου των πολιτών, θεσπισθείσα δε στο πλαίσιο ευρύτερων εκτάκτων μέτρων περιορισμού ελευθεριών των πολιτών, ακριβώς προς διασφάλιση βέλτιστης δυνατής αντιμετώπισης της ως άνω απειλής, ορίζει όσον αφορά τις υπαγόμενες στο πεδίο εφαρμογής της υπηρεσίες και αντικείμενα, μεταξύ των οποίων και οι υπηρεσίες καθαριότητας και απολυμάνσεων, όπως εν προκειμένω, ειδική και εξαιρετική ευχέρεια, για περιορισμένο χρόνο και διάρκεια, των αναθετουσών αρχών, μεταξύ των οποίων προδήλως και σε κάθε περίπτωση και τα νοσοκομεία, όπως η νυν αναθέτουσα, όπως κατά παρέκκλιση κάθε σχετικής με την ανάθεση των υπηρεσιών αυτών διάταξης της οικείας νομοθεσίας, προβαίνουν σε απευθείας αναθέσεις των οικείων συμβάσεων. Ο νομοθέτης δε, δεν αναφέρθηκε σε διαδικασία διαπραγμάτευσης άνευ δημοσίευσης, όπως στο άρ. 32 Ν. 4412/2016, οι προϋποθέσεις του οποίου εν προκειμένω ουδεμία έννομη σημασία έχουν, δεδομένου του οριζοντίου και απροϋπόθετου χαρακτήρα της διάταξης της παραπάνω Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, αλλά σε απευθείας ανάθεση, ήτοι τη διαδικασία του άρ. 118 Ν. 4412/2016, επεκτείνοντας τη και σε όσα αντικείμενα, ανεξαρτήτως εκτιμωμένης αξίας, ανήκουν στο πεδίο εφαρμογής της παραπάνω Πράξης. Η ως άνω απευθείας ανάθεση συνίσταται σε άνευ οιασδήποτε διαδικασίας των άρ. 26 επ. Ν. 4412/2016 ανάθεση της σύμβασης σε οιονδήποτε οικονομικό φορέα επιλογής της αναθέτουσας, η οποία ναι μεν δύναται προς βέλτιστη διασφάλιση των συμφερόντων της να καλεί, όπως εν προκειμένω περισσότερους οικονομικούς φορείς ώστε να επιλέξει μεταξύ τους, ουδόλως όμως τούτο είναι υποχρεωτικό για την ίδια, στο πλαίσιο της απευθείας ανάθεσης και άρα, δεν γεννώνται δικαιώματα των τυχόν προσκαλουμένων από την οικεία πράξη εκκίνησης της ως άνω διαδικασίας και δη τους οικείους όρους αυτής. Τούτο διότι ακριβώς η αναθέτουσα έχει ανέλεγκτη και απεριόριστη βάση της παραπάνω διάταξης ευχέρειας, ακόμη και να μην καλέσει οιονδήποτε πλην ενός οικονομικού φορέα και να μην διενεργήσει οιαδήποτε διαδικασία επιλογής ούτως ή άλλως, αλλά να αναθέσει απευθείας σε οιονδήποτε κρίνει η ίδια. Και ναι μεν η τήρηση κανόνων σχετιζομένων με την προστασία του δημοσιολογιστικού συμφέροντος της

αναθέτουσας, της εργασίας και ασφάλισης και της ικανοποίησης σκοπών δημοσίου συμφέροντος συναπτομένων με την εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου και του τιμήματος αυτού, εξακολουθούν και εφαρμόζονται στο πλαίσιο της δημοσιολογιστικής ευθύνης των οικείων αρμοδίων οργάνων αυτής, πλην όμως ουδόλως γεννάται δικαίωμα οικονομικού φορέα προστατευτέο κατά το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016 περί διεκδίκησης της οικείας ανάθεσης στον ίδιο, ακριβώς διότι, προβλέποντας η ως άνω διάταξη απευθείας ανάθεση, αναίρεσε εξ αρχής οιοδήποτε έννομο δικαίωμα οικονομικού φορέα στην ανάθεση αυτή, αφού η αναθέτουσα ούτως ή άλλως κατ' ανέλεγκτη κρίση της επιλέγει ανάδοχο και άρα και για την ταυτότητα του νομικού και πραγματικού λόγου, κατά ίδια ανέλεγκτη κρίση της θεσπίζει τους όρους για την επιλογή του. Θα ήταν, εξάλλου παράλογο, από τη μία πλευρά η αναθέτουσα να δύναται να επιλέξει ανάδοχο άνευ οιασδήποτε διαδικασίας και από την άλλη να περιορίζεται ως προς τους τυχόν όρους της διαδικασίας επιλογής του, την οποία η ίδια θα επέλεγε να διεξαχθεί, αντί άμεσης και άνευ διαδικασίας, ανάθεσης. Κατά το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016 όμως και δη τα άρ. 345, 346 και 360 αυτού, το δικαίωμα προδικαστικής προσφυγής επιφυλάσσεται μόνο προς προστασία του δικαιώματος διεκδίκησης και ανάληψης δημόσιας σύμβασης και συναρτάται άμεσα με αυτό και δη, υπέρ οικονομικών φορέων που προτίθενται να ασκήσουν το ως άνω δικαίωμα, αλλά εμποδίζονται από τους όρους της διαδικασίας, όσον αφορά την προσβολή διακήρυξη. Εν προκειμένω όμως δεν υφίσταται τέτοια δικαίωμα διεκδίκησης της σύμβασης ούτε υποχρέωση της αναθέτουσας να τηρήσει συγκεκριμένη κατά το κανονιστικό της περιεχόμενο διαδικασία για την ανάθεση της, στο πλαίσιο της οποίας διαδικασίας αν έλειπε ο προσβαλλόμενος όρος, ο οικονομικός φορέας θα αναδεικνυόταν ανάδοχος και άρα, ελλείψει προστατευτέου δικαιώματος, αλλά και της συνδεομένης μετ' αυτού κανονιστικής δέσμευσης της αναθέτουσας από συγκεκριμένο πλαίσιο κανόνων επιλογής αναδόχου, δεν υφίσταται και έννομο συμφέρον για άσκηση τέτοιας, όπως η προκείμενη, προσφυγής. Επιπλέον, ακριβώς επειδή πρόκειται για υποβολή προσφορών, όχι στο πλαίσιο διαδικασίας του άρ. 26 επ. Ν. 4412/2016, αλλά απευθείας ανάθεσως, αβασίμως ο προσφεύγων επικαλείται τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και του ανταγωνισμού και τούτο διότι αυτές εφαρμόζονται στο πλαίσιο ανταγωνιστικών εκ φύσεως και προορισμού τους

διαδικασιών και προδήλως όχι στο πλαίσιο μιας απευθείας ανάθεσης, την οποία η αναθέτουσα αποφάσισε κατ' ανέλεγκτη κρίση της να προβεί μετά από πρόσκληση πλειόνων και ενώ ούτως ή άλλως, έχει απόλυτη ευχέρεια να προβεί σε ανάθεση της σύμβασης στον οιονδήποτε και καθ' οιονδήποτε όρο. Όπως ήδη εξάλλου αναφέρθηκε, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, η όποια δημοσιολογιστική επίπτωση της τήρησης ή μη των ως άνω αρχών συνεχεται με τη δημοσιολογιστική ευθύνη των αρμοδίων οργάνων, άρα όσον αφορά το συμφέρον της αναθέτουσας, αλλά όχι με δικαιώματα οικονομικών φορέων προς διασφάλιση του προστατευτέου κατά τα άλλα, στα πλαίσια μιας διαδικασίας των άρ. 26 επ. Ν. 4412/2016, επιχειρηματικού τους συμφέροντος στην ανάληψη του συμβατικού αντικειμένου. Αλυσιτελώς δε ο προσφεύγων επικαλείται τόσο την από 12-3-2020 γνωμοδότηση της ΕΑΑΔΗΣΥ περί συμβάσεων συναπτομένων στο πλαίσιο λήψης μέτρων αποφυγής της διάδοσης του SARS-CoV2 λόγω ανωτέρας βίας και κατεπείγοντος, διευκρινίσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και την με αρ. COM (2015)/454 final/9-9-2017 Ανακοίνωση της, όπως και απόφαση της ΕΑΑΔΗΣΥ περί προηγούμενου αιτήματος της νυν αναθέτουσας για προσφυγή στη διαδικασία διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση διαγωνισμού, διότι ουδόλως όλα τα ανωτέρω έχουν σχέση με την από 14-3-2020 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και το καθεστώς που εξαιρετικώς θέσπισε, κατά προσωρινή παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Επιπλέον, ο προσφεύγων ασκεί την προκειμένη προσφυγή βάλλοντας κατά όρων διακήρυξης, επικαλούμενος ότι εμποδίζεται να υποβάλει νόμιμη και παραδεκτή προσφορά λόγω των όρων που η προσβαλλομένη θέσπισε. Όμως η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατ' ανέλεγκτη ευχέρεια της αναθέτουσας, όπως προβεί σε απευθείας ανάθεση με όποιον τρόπο κρίνει (είναι σαφές δε ήδη εκ του σώματος της, ότι δεν πρόκειται για τυχόν διαδικασία του άρ. 26 Ν. 4412/2016, την οποία η αναθέτουσα είχε ευχέρεια, αλλά όχι υποχρέωση να διενεργήσει) και άρα, το θεσπισθέν δι' αυτής κανονιστικό περιεχόμενο δεν δύναται να ελεγχθεί στο πλαίσιο ασκήσεως οικείου δικαιώματος ενδιαφερομένου απλώς προς συμμετοχή να υποβάλει προσφορά. Θα διέφερε δε η περίπτωση όσον αφορά την προστασία ήδη υποβάλλοντος προσφορά στο πλαίσιο του κανονιστικού περιεχομένου αυτού, αν ο μετέχων προέβαλε εσφαλμένη εφαρμογή του τελευταίου από την αναθέτουσα και τούτο,

διότι σε αυτήν την περίπτωση δεν θα προσβαλλόταν η εκ του νόμου αρμοδιότητα της αναθέτουσας να διαμορφώσει κατά την κρίση της τον τρόπο επιλογής αναδόχου προς απευθείας ανάθεση, όπως εν προκειμένω, αλλά η εκ μέρους της εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου που η ίδια θέσπισε. Εν προκειμένω όμως, η προσφυγή δεν ασκείται από προσφέροντα στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας και δη κατά πράξης ή παράλειψης θίγουσας το εκ της ίδιας της κανονιστικής πράξης διενέργειας της διαδικασίας, δικαίωμα του να αναδειχθεί ανάδοχος σύμφωνα με τους όρους αυτής, αλλά από απλώς ενδιαφερόμενο προς υποβολή προσφοράς που βάζει κατά της εκ μέρους της αναθέτουσας κατάστρωσης των όρων απευθείας ανάθεσης της επίδικης σύμβασης, χωρίς όμως να υφίσταται δικαίωμα του προς εν γένει υποβολή προσφοράς για την ανάληψη του εν γένει και ασχέτως της κείμενης, ως κινήθηκε διαδικασίας, αντικειμένου (αλλά δικαίωμα του να αναλάβει τη σύμβαση κατά τους όρους της διαδικασίας ανάθεσης αυτής). Και αυτό διότι η αναθέτουσα ουδεμία υποχρέωση ούτως ή άλλως έχει προς τήρηση οιασδήποτε συγκεκριμένης διαδικασίας για την απευθείας ανάθεση ή για τον τρόπο επιλογής αναδόχου και αντίστοιχα, δεν υφίσταται προστατευτέο δικαίωμα ενδιαφερομένου προς διεκδίκηση όρων που επιτρέπουν τη συμμετοχή. Τούτο ενώ εξάλλου η αναθέτουσα θα δύνατο να μην καλέσει τον συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ή οιονδήποτε οικονομικό φορέα προς υποβολή προσφοράς ούτως ή άλλως και τούτο νομίμως, αφού πρόκειται για διαδικασία απευθείας ανάθεσης και η όποια οικεία υποχρέωση της αναθέτουσας είναι δημοσιολογιστικής φύσεως και αφορά τη διασφάλιση του οικείου συμφέροντος της. Αφού όμως, ένας μη κληθείς εξαρχής οικονομικός φορέας δεν θα είχε προφανώς δικαίωμα να αμφισβητήσει την απόφαση της αναθέτουσας να μην τον καλέσει ως υποψήφιο προς απευθείας ανάθεση σε αυτόν (άλλως δεν θα πρόκειτο για απευθείας ανάθεση), πολλώ δε μάλλον και κατά μείζονα λόγο δεν υφίσταται δικαίωμα κληθέντος, όπως ο προσφεύγοντος, οικονομικού φορέα, να αμφισβητήσει τους όρους υπό τους οποίους εκλήθη να προσφέρει. Δεδομένης της έλλειψης τέτοιου δικαιώματος, δεν υφίσταται ούτε προστατευτέα βλάβη ή κίνδυνος αυτού και άρα, η προσφυγή εξαρχής ασκείται άνευ εννόμου συμφέροντος και κατ' αποτέλεσμα, απαραδέκτως. Συνεπώς, ασχέτως του κατά τη σκ. 3 ανωτέρω απαραδέκτου της προσφυγής, η προσφυγή ασκείται εν όλω

και εξαρχής απαραδέκτως αυτοτελώς και λόγω όσων διαπιστώθηκαν στην προκείμενη σκέψη.

5. Επειδή, ασχέτως και επιπλέον του κατά τα ανωτέρω απαραδέκτου της προσφυγής κατά τις σκ. 3 και 4 ανωτέρω, όσον αφορά τους επιμέρους λόγους και ισχυρισμούς της, ισχύουν και τα ακόλουθα. Σχετικά με τον πρώτο λόγο της προσφυγής περί προκύπτοντος εργατικού κόστους και ασφαλιστικών εισφορών ανώτερου της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης αφαιρουμένων των κρατήσεων προκύπτουν τα εξής. Ο προσφεύγων υπολόγισε το συνολικό κόστος απασχόλησης και ασφαλιστικών εισφορών σε συνολικό ποσό 743.014,67 ευρώ, υπολογίζοντας στο κόστος αυτό και ποσό 37.109,31 ευρώ που αντιστοιχεί σε κόστος εποπτείας εκτέλεσης της σύμβασης και τούτο υπολογίζοντας έναν πρόσθετο εργαζόμενο για το σύνολο των ωρών εκτέλεσης της σύμβασης και συνολικά 5.280 εργατώρες απασχόλησης αναλογισμένες με βάση τις προσαυξήσεις λόγω νυκτερινών και αργιών και 4.392 πραγματικές ώρες. Εσφαλμένα πάντως ο προσφεύγων υπολογίζει τις ανά εβδομάδα πρόσθετες ως άνω ώρες εργασίας επόπτη σε 168 αντί 162 πρόσθετες πραγματικές ώρες ανά εβδομάδα εκτέλεσης της σύμβασης, η οποία κατά τον προσφεύγοντα διαρκεί 183 ημέρες και άρα, αντιστοιχεί σε $(183/7=)$ 26,1428571 εβδομάδες $(4.392/26,1428571=162)$ και κατά συνέπεια τα ανωτέρω αντιστοιχούν σε απασχόληση 4,205 ισοδύναμων μισθωτών εργαζομένων 40 ώρες ανά εβδομάδα (142/40) και όχι 4,2 ισοδυνάμων μισθωτών, όπως εσφαλμένα υπολόγισε και τούτο ακόμη και αν οι ισχυρισμοί του ήταν κατά τα λοιπά δεκτοί. Πλην όμως, η ως άνω παραδοχή του, η οποία ερείδεται στον όρο 1.30 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α της προσβαλλομένης («1.30 Ο ανάδοχος υποχρεούται να διαθέτει επόπτη υπάλληλο όλες τις ώρες εργασίας του προσωπικού του, για επίβλεψη του έργου και επικοινωνία με τους αρμόδιους του Νοσοκομείου–Τμήμα Επιστάσις-Ιματισμού και επικεφαλής και υπεύθυνους τμημάτων– που έχουν ορισθεί ειδικά για την εποπτεία και τον έλεγχο του καθαρισμού των κτιρίων και του περιβάλλοντος χώρου, καθώς και την αποκομιδή των αποβλήτων.»), σε συνδυασμό με τον όρο 1.6 αυτού που ορίζει ότι η καθαριότητα «θα παρέχεται καθημερινά περιλαμβανομένων των Κυριακών, αργιών και των εξαιρετέων ημερών όλο το 24ωρο» (εξειδικεύοντας περαιτέρω πάντως η προσβαλλομένη τις πραγματικές ανάγκες σε απασχολούμενο

προσωπικό και ώρες εργασίας ανά εγκατάσταση στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ), ερείδεται επί όλως εσφαλμένης προϋπόθεσης. Τούτο διότι πρώτον, εκ των ως άνω όρων ουδόλως προκύπτει ότι ο ανάδοχος οφείλει να απασχολεί κατά τις ώρες απασχόλησης έστω και ενός εκ του προσωπικού του κατά τα οριζόμενα στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ της προσβαλλομένης, ένα επιπλέον πρόσωπο που θα βρίσκεται διαρκώς μαζί με τους εργαζόμενους, ως αυτοπρόσωπος και διαρκώς παρών μετ' αυτών επόπτης, αλλά απλώς απαίτησε τη διαθεσιμότητα ενός επόπτη, συνθήκη που διαφέρει σημαντικά. Αυτό διότι ουδόλως η ως άνω διαθεσιμότητα καθιστά αναγκαία την αποκλειστική απασχόληση και δη διαρκώς ειδικού πρόσθετου προσωπικού, αλλά μόνο τη δυνατότητα του να επικοινωνεί και να επιβλέπει το προσωπικό, ως και να επικοινωνεί σε περίπτωση ανάγκης με τα αρμόδια πρόσωπα της αναθέτουσας. Τούτο όμως δύναται προφανώς και ως είθισται, να λάβει χώρα μέσω επόπτη που απασχολείται συγχρόνως και σε άλλες εργασίες της επιχείρησης του αναδόχου και τυχόν προβαίνει αν παραστεί ανάγκη ή ειδοποιηθεί σε επιτόπιες επισκέψεις ή εξ αποστάσεως επικοινωνία, μαζί με ορισμένες σύντομες τυχόν τακτικές επιτόπιες επισκέψεις στους χώρους εκτέλεσης της σύμβασης προς επίβλεψη του προσωπικού. Επομένως, το όποιο κόστος εξ αυτής εποπτείας συνιστά κόστος που υπολογίζεται στο πλαίσιο του διοικητικού κόστους της προσφοράς και όχι του εργατικού κόστους αυτής, αφού η εποπτεία συνιστά επιχειρησιακό πόρο που μόνο εν μέρει και κατά τρόπο μη δυνάμενο να προϋπολογισθεί με τρόπο κοινό για κάθε προσφέροντα, απασχολεί εργασία στελέχους του αναδόχου στο πλαίσιο των συνολικών εργασιακών υποχρεώσεων του έναντι του τελευταίου. Δεύτερον και κυριότερον, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ της προσβαλλομένης (*«Το συνεργείο καθαριότητας είναι υποχρεωμένο να καλύπτει όλες τις ημέρες της εβδομάδας από Δευτέρα – Κυριακή και επίσημες αργίες, σε οκτάωρη και εξάωρη απασχόληση, το σύνολο του προσωπικού ως ακολούθως: Α. ΠΡΩΪΝΗ ΒΑΡΔΙΑ 1. Από Δευτέρα έως Παρασκευή για το: 45 άτομα X 8 ώρες 2. Από Δευτέρα έως Παρασκευή για τους ξενώνες,,, και: 4 άτομα X 6 ώρες η κατανομή των ατόμων είναι η ακόλουθη : ξενώνας – 1 άτομο ξενώνας – 1 άτομο ξενώνας – 1 άτομο – 1 άτομο 4. ΣΑΒΒΑΤΟ – ΚΥΡΙΑΚΗ -ΑΡΓΙΕΣ Για το : 15 άτομα X 8 ώρες Β . ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ Όλες τις ημέρες της εβδομάδας από Δευτέρα–*

Κυριακή και επίσημες αργίες για το: 16 άτομα X 8 ώρες Σε περίπτωση απαίτησης, από τις Δομές Ψυχικής Υγείας, διατίθενται από τη δύναμη του Γ.ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ Όλες τις ημέρες της εβδομάδας από Δευτέρα – Κυριακή και επίσημες αργίες για το: 3 άτομα X 8 ώρες Α) ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΠΡΩΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 45 άτομα από Δευτέρα – Παρασκευή 15 άτομα Σάββατο – Κυριακή – επίσημες αργίες ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 16 άτομα από Δευτέρα – Κυριακή και επίσημες αργίες ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 3 άτομα από Δευτέρα – Κυριακή και επίσημες αργίες Β) ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΠΡΩΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΕΞΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 4 άτομα από Δευτέρα – Παρασκευή ΓΙΑ ΤΟ: Α) ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΠΡΩΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 6 άτομα από Δευτέρα – Παρασκευή ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 2 άτομα από Δευτέρα – Παρασκευή ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΒΑΡΔΙΑ ΜΕ ΟΚΤΑΩΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ 1 άτομα από Δευτέρα – Παρασκευή») ειδικώς ανέφερε και περιέγραψε με εξαντλητική λεπτομέρεια και σαφήνεια, το προσωπικό που απαιτείται να απασχοληθεί για την εκτέλεση της σύμβασης ανά βάρδια ωραρίου, ημέρα και δομή, αναφέροντας ρητά τον συνολικό αριθμό αυτών ανά τέτοια βάρδια, ημέρα και δομή και δη με μνεία σε «ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ...» και «σύνολο του προσωπικού» και τούτο μάλιστα ενώ αναφέρει με πανομοιότυπο τρόπο όσα αναφέρει ο ως άνω όρος 1.6. Επομένως, είναι σαφές, ότι ακόμη και ασχέτως του ως άνω πρώτου σημείου εκ του οποίου προκύπτει το εσφαλμένο έρεισμα του ισχυρισμού του προσφεύγοντος, σε κάθε περίπτωση η ίδια η προσβαλλομένη περιέγραψε αναλυτικά τις ανάγκες σε συνολικό προσωπικό και για το σύνολο της εκτέλεσης, των ωρών, των ημερών και των εργασιών της σύμβασης, προδήλως λαμβάνοντας υπόψη την ανάλυση επιμέρους υποχρεώσεων αναδόχου που περιέλαβε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α αυτής. Συνεπώς, ο προσφεύγων ερείδει τον ως άνω ισχυρισμό του σε στοιχεία εκτός και αντίθετα του σαφούς γράμματος της προσβαλλομένης και των αναγκών εκτέλεσης της σύμβασης που η ίδια περιέγραψε και επομένως, το σύνολο του υπολογισμού του περί πρόσθετου κόστους απασχόλησης που αντιστοιχεί σε επόπτες είναι εσφαλμένο. Επιπλέον,

επί του κονδυλίου 705.905,36 ευρώ που ο ίδιος υπολόγισε ως συνολικό εργατικό κόστος και κόστος ασφάλισης πλην εποπτών, προέβλε στα ακόλουθα, προσαυξάνοντα το αποτέλεσμα του υπολογισμού του σφάλματα. Πρώτον, όσον αφορά την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ υπολογίζει αυτήν όχι επί του αριθμού ισοδυνάμων εργαζομένων 40 ωρών εβδομαδιαίως στις οποίες αντιστοιχεί ο συνολικός χρόνος πραγματικής απασχόλησης ανά εβδομάδα, αριθμό που ο ίδιος υπολόγισε ως 89,05 άτομα πλήρους απασχόλησης, αλλά επί 111 ατόμων, τα οποία ο ίδιος επικαλείται ως «κοστολογικά ισοδύναμα». Πέραν του ότι δεν προκύπτει πώς υπολόγισε αυτόν τον αυθαίρετο αριθμό (111), σε κάθε περίπτωση η εισφορά υπέρ λογαριασμού παιδικών κατασκηνώσεων αφορά κάθε εργαζόμενο που θα απασχοληθεί κατά τον Αύγουστο και άρα συνεχεται με τον αριθμό των αληθώς απασχολούμενων φυσικών προσώπων κατά το διάστημα αυτό και όχι με κάποιον πλασματικό αριθμό στον οποίο αντιστοιχούν οι αναλογικά υπολογιζόμενες μετά προσαυξήσεων νυκτερινών και αργιών ώρες εργασίας. Εξάλλου, το ύψος της ανά εργαζόμενο εισφοράς είναι πάγιο και ανέρχεται σε 20 ευρώ, ασχέτως του ποσού της μισθοδοσίας του και άρα, οι αποδοχές του λαμβανομένων υπόψη των ως άνω προσαυξήσεων ουδόλως επηρεάζουν το ανά εργαζόμενο και άρα και συνολικό κόστος υπέρ ΕΛΠΚ. Επομένως, προέβλε σε υπολογισμό αυξημένο εσφαλμένα κατά ποσό $(111 - 89,05 = 21,95 \times 20 =)$ 439 ευρώ όσον αφορά την εισφορά υπέρ ΛΠΚ και τούτο αφού το βαρύνον την προσφορά οικείο ποσό αφορά το ποσό υπέρ ΛΠΚ εκ του συνολικού ποσού που ο εργοδότης ανάδοχος θα καταβάλει για το σύνολο της εν γένει απασχόλησης των εν γένει εργαζομένων του, το οποίο αντιστοιχεί και αναλογεί στην πραγματική απασχόληση του προσωπικού του επί του συγκεκριμένου έργου (Απόφαση ΑΕΠΠ 719/2018). Δεύτερον, άνευ οιοδήποτε ερείσματος και αυθαίρετως υπολογίζει το επίδομα αδείας με βάση άδεια βάσει εξαήμερης απασχόλησης και υπολογίζοντας 12 ημερομίσθια, ενώ τούτο είναι το αντιστοιχούν σε εξαήμερη εργασία, ποσό τέτοιου επιδόματος και ενώ επιπλέον, η προκείμενη σύμβαση θα εκκινήσει την 10/4/2020 και θα διαρκέσει έως και την 9/10/2020 και άρα, το οικείο κόστος πρέπει να υπολογισθεί με βάση εξαμήνη απασχόληση εντός του 2020, κάθε δε άλλο τυχόν στοιχείο είναι αυθαίρετο και ερείδεται επί υποθέσεων που παρότι ενδέχεται να συντρέχουν επί συγκεκριμένων προσφορών, τούτο θα έχει σημασία κατά την αξιολόγηση της

οικονομικής προσφοράς τους και δεν μπορεί να αποτελέσει έρεισμα εξαρχής και γενικής κρίσης περί ανεπαρκούς εκτιμωμένης αξίας της υπό ανάθεση σύμβασης. Περαιτέρω, κατά το πρώτο ημερολογιακό έτος που προσελήφθη ο εργαζόμενος ο εργοδότης υποχρεούται να του χορηγήσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου αναλογία των ημερών αδείας που δικαιούται, σύμφωνα με τον χρόνο απασχόλησης. Κάθε εργαζόμενος με σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου, δικαιούται από την έναρξη της εργασίας του μέχρι τη συμπλήρωση δωδεκαμήνου να λάβει το ποσοστό της αδείας του. Η αναλογία αυτή υπολογίζεται βάσει 20 εργασίμων ημερών ετήσιας αδείας για όσους εργάζονται επί πέντε μέρες την εβδομάδα και 24 εργασίμων ημερών για όσους εργάζονται έξι μέρες την εβδομάδα. Επομένως, οι αντιστοιχούσες ημέρες αδείας στη νυν απασχόληση για πενήνήμερη απασχόληση ανέρχονται σε $(20/2=)$ 10 ημέρες, αντί 12 που ο προσφεύγων υπολόγισε (άρ. 2 παρ. 1α ΑΝ 539/1945, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν του άρ. 13 παρ. 1 Ν. 3227/2004 και άρ. 5 παρ. 4 ΑΝ 539/1945, όπως τροποποιήθηκε με το άρ. 1 παρ. 3 Ν. 1346/1983 και άρ. 17 Ν. 2336/1995). Το δε επίδομα αδείας είναι ίσο με τις αποδοχές ημερών αδείας, με ανώτατο όριο τα 13 ημερομίσθια (άρ. 3 παρ. 16 Ν. 4544/1966), εν προκειμένω όμως κατά τα ανωτέρω, αφού οι ημέρες αδείας είναι 10, αυθαιρέτως ο προσφεύγων υπολόγισε 13 ημερομίσθια ανά ισοδύναμο μισθωτό πλήρους απασχόλησης. Το σφάλμα αυτό αντιστοιχεί σε $(2 \times 31,307 \times 89,05=)$ 5.575,78 ευρώ, υπολογιζομένου δε του επιδόματος αυτού βάσει του αριθμού ισοδυνάμων εργαζομένων και των τακτικών αποδοχών που ο ίδιος ο προσφεύγων υπολογίζει στην προσφυγή του. Επομένως, ακόμη και με βάση τα ανωτέρω προκύπτει ήδη υπερβάλλον του ελαχίστου νομίμου, υπολογισμός ανερχόμενος σε $(5.575,78 + 439=)$ 6.014,78 ευρώ, επί του οποίου ποσού πρέπει να προστεθούν όμως και οι αναλογούσες επί των προς τα άνω σφαλμάτων ως προς το επίδομα αδείας, ασφαλιστικές εισφορές, που κατά τον προσφεύγοντα αναλογούν σε 26,96% και άρα, ανέρχονται σε $(5.575,78 \times 26,96%=)$ 1.503,23 ευρώ, ποσό που συναθροιζόμενο με τα ανωτέρω 6.014,78 ευρώ καταλήγει σε 7.518,01 ευρώ. Άρα, αφαιρουμένου τούτου του ποσού από τα 705.905,36 ευρώ που ο προσφεύγων υπολόγισε ως κόστος απασχόλησης και εισφορών, προκύπτει κατά τους ίδιους κατά τα λοιπά τους υπολογισμούς του, ποσό 698.387,35 ευρώ. Δεδομένου ότι η εκτιμώμενη

αξία της σύμβασης ανέρχεται σε άνευ ΦΠΑ 780.870,97 ευρώ, αν από αυτές αφαιρεθούν οι κρατήσεις κατά τον συντελεστή 9,963906% που υπολογίζει και ο ίδιος ο προσφεύγων, απολείπεται ποσό 703.065,72 ευρώ, ήτοι μεγαλύτερο κατά 4.678,37 ευρώ από το ως άνω ποσό των 698.387,35 ευρώ. Επομένως, ήδη κατά τους υπολογισμούς του προσφεύγοντος αφαιρουμένων των ως άνω σφαλμάτων, προκύπτει ότι η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, αφαιρουμένων κρατήσεων καταλείπει ποσό για διοικητικό κόστος, αναλώσιμα, αποσβάσεις εξοπλισμού και εργολαβικό όφελος, δεδομένου δε ότι η αναθέτουσα κατά τον όρο 1.32 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α θα παρέχει μέρος των αναλωσίμων και δη κυτία και σάκους ιατρικών αποβλήτων, το οποίο ποσό δεν προκύπτει ως άνευ ετέρου μη εύλογο ή ιδιαίτερα χαμηλό, δεδομένου εξάλλου ότι ουδέν σχετικό επικαλείται ο προσφεύγων και άρα, η ΑΕΠΠ δεν δύναται να κρίνει αυτεπαγγέλτως και άνευ οικείων ορισμένων, σαφών και αποδεικνυόμενων ισχυρισμών. Πλην όμως, επιπλέον των ανωτέρω, ο προσφεύγων αυθαίρετα υπολογίζει τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων και το επίδομα αδείας, ως και την αποζημίωση μη ληφθείσας αδείας, με βάση τακτικές αποδοχές στις οποίες συμπεριέλαβε και την αναλογία προσαύξησης από νυκτερινά και αργίες που προκύπτει σε επίπεδο συνολικής εκτέλεσης της σύμβασης. Όμως, και με βάση υπολογισμού για τα ως άνω κονδύλια είναι όντως οι τακτικές αποδοχές, σε αυτές όμως συμπεριλαμβάνονται οι αμοιβές για εργασία κατά την Κυριακή, τις αργίες και τις νυκτερινές ώρες, εφόσον η απασχόληση είναι τακτική και μόνιμη. Εν προκειμένω όμως, ουδόλως προκύπτει και δη ως άνευ ετέρου και εξαρχής αυτονόητο, αναμφισβήτητο και ισχύον για κάθε δυνητική προσφορά και διάρθρωση ροής και κατανομής εργασίας. Αντίθετα, ουδόλως λαμβάνονται υπόψη οι ως άνω προσαυξήσεις σε περίπτωση περιστασιακής και σποραδικής εργασίας τη νύχτα ή σε αργίες. Κατά τα δε στοιχεία του πίνακα εργατωρών του προσφεύγοντος, οι νυκτερινές πραγματικές ώρες εργασίας ανέρχονται σε μόλις 4.128 σε σύνολο 93.120 πραγματικών συνολικών ωρών εργασίας και άρα, σε ποσοστό 4,43% επί αυτών, οι μη νυκτερινές ώρες κατά Κυριακές και αργίες ανέρχονται σε 7.192 και άρα, σε 8,47% των συνολικών και οι νυκτερινές ώρες κατά Κυριακές και αργίες ανέρχονται σε 696 και άρα, 0,74% των συνολικών. Επομένως, τόσο κατά είδος, όσο και συνολικά, οι προσαυξανόμενες ώρες εργασίας είναι σε σχέση με τις συνολικές τόσο λίγες, ώστε ουδόλως καθιστούν

αυτονόητο εξαρχής τον τακτικό χαρακτήρα επί κάθε πραγματικώς απασχολούμενου, της απασχόλησης του σε προσαυξανόμενες ώρες και δη σε βαθμό που τρέπει αυτές σε τακτικές και επαναλαμβανόμενες, ώστε να ληφθούν υπόψη για τη διαμόρφωση των τακτικών αποδοχών εφ' ων υπολογίζονται τα οικεία δώρα, οι αποδοχές μη ληφθείσας αδείας και το επίδομα αδείας. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός ερείδεται επί εσφαλμένης και υποθετικής προϋπόθεσης και άρα, το κόστος των κονδυλίων αυτών έπρεπε να υπολογισθεί με βάση το ημερομίσθιο των 29,04 ευρώ. Ο δε υπολογισμός με βάση τακτικές αποδοχές 31,307 ευρώ ημερησίως οδηγεί σε αποτέλεσμα ανώτερο του ελαχίστου υποχρεωτικού για κάθε προσφορά κατά 7,8% ($31,307/29,04$) και επομένως, τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα που υπολογίσθηκαν συνολικά σε 57.144,80 ευρώ, αποκλίνουν του ελαχίστου νομίμου προς τα άνω κατά 4.137,96 ευρώ ($57.144,80/1,078 = 53.006,84$, $57.144,80 - 53.006,84 = 4.137,96$) και συνεπώς και οι ασφαλιστικές εισφορές υπερυπολογίσθηκαν κατά ποσό ($26,96\% \times 4.137,96 =$) 1.115,59 ευρώ. Περαιτέρω, ασχέτως ότι όλως αυθαίρετα, ο προσφεύγων προσθέτει κονδύλι περί αποζημίωσης μη ληφθείσας αδείας, χωρίς να προκύπτει ο λόγος για τον οποίο συνάγει εκ των προτέρων ότι τούτο είναι οικονομικότερο αντί του κόστους αντικατάστασης αδειούχων, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν γίνει δεκτός ο ισχυρισμός του περί αυτού και πάλι υπολογίζει εσφαλμένα το οικείο ποσό, με βάση 12 ημέρες μη ληφθείσας αδείας ανά ισοδύναμο απασχολούμενο, επί του ως άνω ποσού τακτικών αποδοχών, και επομένως και ως προς τούτο προκύπτει πρόσθετο σφάλμα ανερχόμενο στη διαφορά του αληθώς αντιστοιχούντος ποσού ($29,04 \times 12 \times 89,05 =$) 31.032,14 ευρώ από τα υπολογισθέντα 33.454,66 ευρώ και άρα, διαφορά 2.422,52 ευρώ. Αντίστοιχα και όσον αφορά το επίδομα αδείας, επί των 10 ημερών αδείας που κατά τα ανωτέρω πρέπει να ληφθούν υπόψη πρέπει για τους 89,05 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης εργαζόμενους να αφαιρεθεί η διαφορά ($31,307 - 29,04 =$) 2,267 ευρώ και άρα, διαφορά ανερχόμενη σε ($89,05 \times 2,267 \times 10 =$) 2.018,77 ευρώ. Επιπλέον, πρέπει να αφαιρεθούν και οι αναλογούσες στις ως άνω ανερχόμενες σε ($2.422,52 + 2.018,77 =$) 4.441,29 ευρώ διαφορές επί επιδόματος και αποζημίωσης αδείας, ασφαλιστικές εισφορές, επιπλέον διαφορά ανερχόμενη σε ($26,96\% \times 4.441,29 =$) 1.197,37 ευρώ. Επομένως, πέραν όσων ανωτέρω είχαν αφαιρεθεί, πρέπει να

αφαιρεθούν επιπλέον και $(4.137,96+1.115,59+4.441,29+1.197,37=)$ 10.892,21 ευρώ. Συνεπώς, αφαιρουμένων και των ανωτέρω διαφορών και σε συνέχεια όσων ήδη ανωτέρω αναφέρθηκαν, προκύπτει, διατηρουμένων των λοιπών υπολογισμών του προσφεύγοντος αποτέλεσμα (698.387,35 ευρώ, ως προέκυψε ανωτέρω – 10.892,21 ευρώ και άρα =) 687.495,14 ευρώ, ήτοι ποσό που απολείπεται από το ως άνω ελεύθερο κρατήσεων ποσό 703.065,72 ευρώ κατά ποσό 15.570,58 ευρώ, το οποίο δεν προκύπτει, ελλείψει και ειδικότερων αιτιάσεων του προσφεύγοντος ως ιδιαίτερα χαμηλό για διοικητικό κόστος, αναλώσιμα, αποσβέσεις εξοπλισμού και εργολαβικό όφελος, δεδομένου δε ότι η αναθέτουσα κατά τον όρο 1.32 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α θα παρέχει μέρος των αναλωσίμων και δη κυτία και σάκους ιατρικών αποβλήτων. Άρα, ο πρώτος λόγος της προσφυγής είναι και αβάσιμος και δη, ενώ ο προσφεύγων φέρει ούτως ή άλλως το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του και ούτως, οι ανωτέρω εσφαλμένοι υπολογισμοί του δεν αποδεικνύουν το άνευ ετέρου και εξαρχής παράνομο της εκτιμώμενης αξίας της προσβαλλομένης.

6. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει ότι κατά τους όρους της προκείμενης προσβαλλομένης, δεν προβλέπεται προκαταρκτική απόδειξη δια ΕΕΕΣ κατ' άρ. 79 και 93 Ν. 4412/2016, αλλά εξαρχής απόδειξη των οικείων προϋποθέσεων συμμετοχής με υποχρέωση προσκόμισης εντός 3 εργασίμων ημερών ενός συνόλου κατά τον προσφεύγοντα σύνθετων και μη εκδιδομπένων από τους ίδιους εγγράφων, ενώ δεν προκύπτει κατά τους ισχυρισμούς του αποχρών λόγος ώστε να μην επιτρέπεται η υποβολή τους κατά το στάδιο της κατακύρωσης. Πλην όμως, όπως ήδη αναφέρθηκε ανωτέρω, η προκείμενη διαδικασία δεν συνιστά διαγωνισμό ή εν γένει κατ' άρ. 26 Ν. 4412/2016 διαδικασία, αλλά ειδική κατ' εξαίρεση διαδικασία απευθείας ανάθεσης προς αντιμετώπιση των έκτακτων και απρόβλεπτων αναγκών και κινδύνων για τη δημοσία υγεία, ως και την κρατική ασφάλεια, που δημιούργησε η πρωτοφανής, κηρυχθείσα την 12-3-2020 από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας παγκόσμια Πανδημία «COVID-19», συνεπεία του κοροναϊού σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου τύπου 2 (SARS-CoV2), που ειδικώς και κατά παρέκκλιση οιασδήποτε εν γένει διάταξης του εθνικού ουσιαστικού δικαίου δημοσίων συμβάσεων προέβλεψε την απευθείας ανάθεση σύμβασης με

αντικείμενο εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, ως εν προκειμένω. Συνεπώς, πρώτον, εν προκειμένω ουδόλως είναι εφαρμοστέες κατά νόμο, ήτοι την ως άνω υπ' άρ. 64 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, οι οικείες εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενες διατάξεις ούτε το εν γένει σύστημα προκαταρκτικής απόδειξης. Εξάλλου, το άρ. 79 παρ. 1-4 Ν. 4412/2016 περί προκαταρκτικής απόδειξης, στο οποίο παραπέμπει σε σχέση με το ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ και το άρ. 93 Ν. 4412/2016, δεν εφαρμόζεται κατ' άρ. 32^Α Ν. 4412/2016 ούτε στις περιπτώσεις διαδικασίας με διαπραγμάτευση άνευ δημοσίευσης όταν αυτή οφείλεται σε λόγο κατεπείγοντος κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, πολλώ δε μάλλον σε διαδικασία συλλογής προσφορών προς απευθείας ανάθεση όπως εν προκειμένω. Δεύτερον, και εξ αντικείμενου εν προκειμένω και δη λόγω της φύσεως της προκείμενης διαδικασίας, πολλώ δε μάλλον της αιτιολογήσεως αυτής επί τη βάσει εκτάκτων και κατεπειγουσών αναγκών προς αντιμετώπιση της κείμενης πανδημίας, προδήλως δεν χωρεί εφαρμογή των κανόνων περί δύο σταδίων απόδειξης, η οποία αφορά τις τακτικές και συνήθεις διαδικασίες που διεξάγονται κατά τον Ν. 4412/2016, αφού ακριβώς προς επιτάχυνση και αμεσοποίηση της σύναψης των οικείων συμβάσεων, η παραπάνω Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου προέβλεψε την απευθείας ανάθεση αυτών κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη προβλεπόμενη διαδικασία. Δεδομένης δε της φύσης και του σκοπού της διαδικασίας, προκύπτει ως λίαν εύλογο και αναλογικό να απαιτείται η εκ των προτέρων προσκόμιση κάθε δικαιολογητικού απόδειξης σχετικών προσόντων και προϋποθέσεων συμμετοχής. Τρίτον, ούτως ή άλλως, η αναθέτουσα ουδόλως υποχρεούτο καν να ζητήσει προσφορές από πλείονες οικονομικούς φορείς και είχε απόλυτη και ανέλεγκτη κατά την κρίση της ευχέρεια, όπως απευθείας επιλέξει ανάδοχο της υπό ανάθεση συμβάσεως. Συνεπώς, ουδεμία σημασία ούτως ή άλλως έχει το αν το ως άνω χρονικό διάστημα των 3 εργασίμων ημερών ήταν ή όχι επαρκές για τον νυν προσφεύγοντα, όπως συγκεντρώσει τα οικεία δικαιολογητικά. Επομένως, ο ως άνω δεύτερος λόγος της προσφυγής, εκτός των άλλων είναι και αβάσιμος για το σύνολο των ανωτέρω βάσεων απόρριψης του.

7. Επειδή, όσον δε αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής περί άνισης μεταχείρισης των ενώσεων οικονομικών φορέων σχετικά με τα κριτήρια τεχνικής και χρηματοοικονομικής ικανότητας και τις πιστοποιήσεις κατά ISO, αλλά και

τον τέταρτο λόγο περί υπέρμετρων απαιτήσεων χρηματοοικονομικής επάρκειας, και πάλι προκύπτει ότι δεδομένης της φύσης της διαδικασίας ούτως ή άλλως η αναθέτουσα δεν είχε οιαδήποτε δέσμευση προς άνοιγμα αυτής στον ανταγωνισμό, αλλά εξ αντικειμένου αυτή σκοπούσε σε απευθείας ανάθεση της σύμβασης σε όποιον οικονομικό φορέα η ίδια έκρινε ότι κατείχε ήδη τα απαιτούμενα κατά την ίδια προσόντα. Οι δε ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ερείδονται στην εσφαλμένη προϋπόθεση, ότι η προκείμενη διαδικασία κινείται εντός πλαισίων ανάπτυξης ανταγωνισμού, πράγμα όμως που ουδόλως συνδέεται ούτε με τον σκοπό αυτής ούτε με το σαφές νομοθετικό έρεισμα ούτε με το πνεύμα του νομοθέτη κατά τη θέσπισή του. Σε κάθε όμως περίπτωση, η αναθέτουσα ουδόλως όφειλε εν γένει να απευθύνει πρόσκληση σε πλείονες υποψηφίους εξαρχής ούτε εξάλλου, εμποδίζεται σε κάθε περίπτωση να αναθέσει απευθείας τη σύμβαση σε οικονομικό φορέα της ανέλεγκτης επιλογής της (αφού η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου επιτρέπει απευθείας ανάθεση), ακόμη και χωρίς πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η οποία έλαβε χώρα προς επιλογή της πλέον χαμηλής σε τίμημα οικείας προσφοράς από την ίδια. Επιπλέον, τούτου αμφοτέροι οι ως άνω λόγοι είναι αόριστοι και προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού ο προσφεύγων ουδόλως εξειδικεύει ποια ακριβώς απαίτηση τα μέλη του επιμέρους ή και ο ίδιος αθροιστικά δεν πληροί, παρά αορίστως βάλλει κατά της καταρχήν απαίτησης της διακήρυξης, τα οικεία δικαιολογητικά να υποβάλλονται για όλα τα μέλη, όσον αφορά τον τρίτο λόγο του και όσον αφορά τον τέταρτο, κατά της καταρχήν θέσπισης εκάστου εκ των κριτηρίων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και όλων ομού συνδυαστικά, χωρίς όμως να καθιστά σαφές και ορισμένο ποιο τυχόν εξ αυτών δεν πληροί. Πλην όμως, η ΑΕΠΠ δεν συνιστά όργανο αυτεπαγγέλτου ελέγχου εν γένει νομιμότητας διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αλλά κατ' άρ. 345, 346, 360 και 367 Ν. 4412/2016, ελέγχει ακυρωτικά τις οικείες πράξεις και παραλείψεις των αναθετουσών επί τη βάση αποκλειστικώς και μόνο των σαφών και ορισμένων, αλλά και μετ' εννόμου συμφέροντος προβαλλομένων ισχυρισμών των προσφευγόντων, προς την προστασία του δικαιώματος των οποίων σε ανάληψη της σύμβασης, εξάλλου σκοπεύει και η προδικαστική προσφυγή και δη, δικαιώματος που πρέπει να βλάπτεται και να διακινδυνεύεται κατά συγκεκριμένο τρόπο από συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη και εν

προκειμένω από συγκεκριμένο όρο της διαδικασίας, ελλείποντος του οποίου ο προσφεύγων θα δύνατο να υποβάλει αποδεκτή κατά τα λοιπά προσφορά, η οποία όμως διακινδυνεύεται λόγω ακριβώς του προσβαλλόμενου όρου. Εν προκειμένω όμως, όσον αφορά τον τρίτο και τέταρτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων δεν αναφέρει καν ποιον εκ των προσβαλλομένων όρων δεν πληροί και κατά ποιο τρόπο, ώστε να προσδιορισθεί το παραδεκτώς και μετ' εννόμου συμφέροντος τυχόν προσβαλλόμενο σκέλος αυτών, με εξαίρεση την απαίτηση για ISO, τη σωρευτική απαίτηση της οποίας προσβάλλει στο πλαίσιο του τρίτου λόγου του και την οποία δηλώνει ότι δεν πληροί κανένα εκ των μελών του μόλις στον πέμπτο λόγο του, περί του οποίου βλ. ακριβώς κατωτέρω. Όμως και επ' αυτής ο τρίτος λόγος προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού δεδομένης της αναφοράς του προσφεύγοντος ότι κανένα εκ των μελών του δεν κατέχει τέτοιες πιστοποιήσεις ISO, αλλά θα δύνατο να τις αποκτήσουν, βλ. κατωτέρω, συνομολογεί ότι δεν θίγεται λόγω ειδικώς, της απαίτησης για υποβολή αυτών από όλα τα μέλη των ενώσεων και κοινοπραξιών, όπως δια του τρίτου λόγου του προβάλλει, αλλά λόγω της εξαρχής απαίτησης τους. Περαιτέρω, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, κατ' άρ. 75 παρ. 3 Ν. 4412/2016 προκύπτει ότι *«3. Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις που να διασφαλίζουν ότι οι οικονομικοί φορείς διαθέτουν την αναγκαία οικονομική και χρηματοδοτική ικανότητα για την εκτέλεση της σύμβασης. Για το σκοπό αυτόν, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν ειδικότερα από τους οικονομικούς φορείς, να έχουν έναν ορισμένο ελάχιστο ετήσιο κύκλο εργασιών, συμπεριλαμβανομένου ορισμένου ελάχιστου κύκλου εργασιών στον τομέα δραστηριοτήτων που καλύπτεται από τη σύμβαση. Επίσης, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς, παρουσιάζοντας την αναλογία, ιδίως, στοιχείων ενεργητικού και παθητικού. Μπορούν επίσης να απαιτούν κατάλληλο επίπεδο ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων.»*, ενώ κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α ΜΕΡΟΣ Ι ορίζονται ενδεικτικά ως μέσα απόδειξης τέτοιας οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας *«α) κατάλληλες τραπεζικές βεβαιώσεις ή, όπου ενδείκνυται, πιστοποιητικό ασφαλιστικής κάλυψης επαγγελματικών κινδύνων· β)*

οικονομικές καταστάσεις ή αποσπάσματα οικονομικών καταστάσεων, στην περίπτωση που η δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων απαιτείται από τη νομοθεσία της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο οικονομικός φορέας· γ) δήλωση περί του ολικού ύψους του κύκλου εργασιών και, κατά περίπτωση του κύκλου εργασιών στον τομέα δραστηριοτήτων που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης, για τις τρεις τελευταίες οικονομικές χρήσεις κατ' ανώτατο όριο, συναρτήσει της ημερομηνίας σύστασης του οικονομικού φορέα ή έναρξης των δραστηριοτήτων του, εφόσον είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες για τον εν λόγω κύκλο εργασιών.».

Επομένως, ο κύκλος εργασιών, τα αποτελέσματα χρήσεως και δη η απαίτηση περί μη ζημιογόνων χρήσεων, το ασφαλιστήριο συμβόλαιο και οι τραπεζικές βεβαιώσεις πιστοληπτικής ικανότητας συνιστούν όλως νόμιμα, αλλά και συνήθη μέσα απόδειξης τέτοιας οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος. Περαιτέρω, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του, η ασφάλιση έναντι κινδύνων σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα, ουδόλως αίρεται από τη φύση της σύμβασης, δεδομένης της εμπλεκόμενης διαρκούς παρουσίας του προσωπικού του αναδόχου σε κάθε χώρο της αναθέτουσας και των συναφών κινδύνων που ενδέχεται να προκύψουν και να επιβαρύνουν την τελευταία έναντι αξιώσεων τρίτων. Επιπλέον, δεδομένης ιδίως της συγκυρίας, της κατάστασης και της φύσης των εργασιών της υπό ανάθεση σύμβασης που συνίσταται σε καθαρισμό και απολύμανση χώρων όπου νοσηλεύονται ασθενείς και όπου συνωστίζεται κοινό, στο πλαίσιο μιας γενικής πανδημίας, είναι πρόδηλο ότι ενδέχεται να προκύψουν κίνδυνοι συνιστάμενοι σε τυχόν αξιώσεις τρίτων σε σχέση με την υγιεινή των χώρων νοσηλείας, αλλά και κοινού, με αποτέλεσμα να δικαιολογούνται οι τυχόν υψηλές απαιτήσεις χρηματοοικονομικής και οικονομικής επάρκειας, δια των οποίων ο ανάδοχος θα διασφαλίζει την κάλυψη κάθε ευθύνης και την ομαλή εκτέλεση των εργασιών του. Εξάλλου, είναι ομοίως πρόδηλο ότι η αναθέτουσα πάλι λόγω της συγκυρίας και των κινδύνων που υφίσταται αόριστος αριθμός πολιτών από τη μη διατήρηση άριστης υγιεινής έστω και για μία ημέρα, έχει κάθε εύλογο συμφέρον να επιδιώκει να εξασφαλιστεί η πλήρης οικονομική βιωσιμότητα και φερεγγυότητα του αναδόχου καθ' όλο το διάστημα της σύμβασης, ώστε να δύναται να εξασφαλιστεί και η καθημερινή και άριστη εκτέλεση των εργασιών του. Επομένως, δεδομένων των

ανωτέρω στοιχείων ουδόλως οι προκείμενες απαιτήσεις, αναγόμενες εξάλλου στην κάλυψη διαρκούς καθημερινής ανάγκης άμεσα συνδεόμενης με τη λειτουργία του νοσοκομείου και την προστασία της υγείας των πολιτών κατά τη διάρκεια πρωτοφανούς πανδημίας εξ ενός ιδιαίτερα μεταδοτικού κατά τα κοινώς γνωστά ιού, ο οποίος εμφανίζει επιβίωση επί μακρό διάστημα σε μη άριστα καθαρισμένες και απολυμασμένες επιφάνειες, δικαιολογούνται εν προκειμένω οι αυξημένες απαιτήσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας. Επιπλέον, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, αφενός για την ταυτότητα της ως άνω δικαιολογητικής βάσης περί του τετάρτου λόγου, δικαιολογείται κατ' άρ. 19 παρ. 2 Ν. 4412/2016, το οποίο επιτρέπει διαφοροποιημένη μεταχείριση ενώσεων από μεμονωμένους οικονομικούς φορείς για αντικειμενικούς λόγους (*«Όροι που αφορούν την εκτέλεση της σύμβασης από ενώσεις οικονομικών φορέων, διαφορετικοί από εκείνους που επιβάλλονται σε μεμονωμένους συμμετέχοντες, πρέπει επίσης να δικαιολογούνται από αντικειμενικούς λόγους και να είναι σύμφωνοι με την αρχή της αναλογικότητας.»*), η απαίτηση για σωρευτική πλήρωση κριτηρίων επιλογής περί οικονομικής βιωσιμότητας, αλλά και τεχνικής ικανότητας από το σύνολο των μελών ένωσης και τούτο, διότι είναι πρόδηλη η ανάγκη διασφάλισης της βιωσιμότητας της αναδόχου ενώσεως και της εκ μέρους της εκτέλεσης του συνόλου των εργασιών της σύμβασης, με απόλυτη καθημερινή συνέχεια, αλλά και η άρτια εκτέλεση του συνόλου των εργασιών, δεδομένου ότι στο πλαίσιο ένωσης, αμφότεροι οι οικονομικοί φορείς που την απαρτίζουν θα συνεκτελέσουν το συμβατικό αντικείμενο. Συνεπώς, είναι εύλογη η ανάγκη κάλυψης μετά των οικείων πιστοποιήσεων και ασφαλίσεων, του συνόλου του συμβατικού αντικειμένου και των εργασιών που θα εκτελεσθούν στο πλαίσιο του, ενώ αντίστοιχα είναι εύλογη η ανάγκη κάλυψης από έμπειρο, οικονομικά βιώσιμο και φερέγγυο ανάδοχο του συνόλου των οικείων εργασιών και άρα, σε περίπτωση κατανομής τους μεταξύ περισσότερων μελών ένωσης η ανάγκη εμπειρίας, ακριβώς εξάλλου και λόγω των συνθηκών, ευλόγως ζητείται να συντρέχει στο πρόσωπο όλων. Εξάλλου, ουδόλως ο προσφεύγων στο πλαίσιο του τρίτου λόγου του υποδεικνύει συγκεκριμένη επιμέρους απαίτηση που δυσανάλογα προβλέπεται να τηρείται από όλα τα μέλη ένωσης, παρά αορίστως αναφέρεται στη γενική απαίτηση υποβολής των οικείων δικαιολογητικών για όλα

τα μέλη, ενώ όσον αφορά τον τέταρτο λόγο του, δεν υποδεικνύει κατά ποιο τυχόν μέρος έκαστη απαίτηση είναι τυχόν υπέρμετρη, παρά βάλλει συλλήβδην κατά κάθε απαίτησης οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας. Σε κάθε περίπτωση, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, ο προσβαλλόμενος όρος της σελ. 9 της διακήρυξης αναφέρει ότι *«Σε περίπτωση ενώσεων προμηθευτών/κοινοπραξιών που υποβάλλουν κοινή προσφορά, τα ανωτέρω δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν την χρηματοοικονομική και τεχνική ικανότητα, του υποψηφίου Αναδόχου, καθώς και την πιστοποίηση αυτού κατά ISO, πρέπει να κατατεθούν για καθένα από τους συμμετέχοντες στην Ένωση ή Κοινοπραξία.»*. Εκ του ως άνω όρου προκύπτει ότι τα δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν τη χρηματοοικονομική και τεχνική ικανότητα, ως και οι οικείες πιστοποιήσεις θα πρέπει να καλύπτουν καθένα εκ των μελών της ένωσης και όχι ότι το καθένα εξ αυτών αυτοτελώς οφείλει να διαθέτει διακριτά το σύνολο των οικείων προσόντων, αδιαφόρως αν καλύπτεται από τα οικεία δικαιολογητικά του έτερου μέρους της ένωσης. Επομένως, όσον αφορά τα κριτήρια χρηματοοικονομικής επάρκειας των όρων vi, vii και viii του ως άνω άρ. 4, αρκεί κατά τον παραπάνω όρο τα οικεία ασφαλιστήρια συμβόλαια και η πιστοληπτική ικανότητα να καλύπτουν το συμβατικό αντικείμενο και τις εργασίες που θα εκτελέσει και το έτερο μέρος, αν τις διαθέτει ένα εξ αυτών, ενώ αν το μέρος που διαθέτει τα ως άνω προσόντα δεν καλύπτεται σχετικώς όσον αφορά το μέρος που θα εκτελέσει το άλλο μέλος στο πλαίσιο της αναδόχου ένωσης, τότε μόνο θα πρέπει, προδήλως δικαιολογημένα, να καλύπτεται και το έτερο μέρος, ακριβώς προς διασφάλιση εκτέλεσης του συνόλου του συμβατικού αντικειμένου. Περαιτέρω, όσον αφορά πάλι τον τρίτο λόγο, ουδόλως ο προσφεύγων επικαλείται ότι τυχόν έστω ένα μέλος του καλύπτει συγκεκριμένες εκ των ανωτέρω απαιτήσεων, ώστε να κριθεί αν παρανόμως αποκλείεται δια μόνης της προσβαλλομένης απαίτησης επιμέρους τυχόν σωρευτικής κάλυψης και συνδρομής των οικείων προσόντων, με αποτέλεσμα και προς τούτο αορίστως και άνευ εννόμου συμφέροντος να προβάλλονται οι οικείοι ισχυρισμοί του. Συνεπώς και ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος της προσφυγής είναι ούτως ή άλλως απορριπτέοι, λόγω των ανωτέρω σωρευτικών βάσεων απόρριψής τους.

8. Επειδή, όσον αφορά τον πέμπτο λόγο της προσφυγής περί παραβίασης του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, σχετικά με την απαίτηση

έκδοσης των πιστοποιήσεων ISO πριν τη δημοσίευση της προσβαλλομένης, πρώτον, ούτως ή άλλως όπως ήδη αναφέρθηκε, δεν πρόκειται για διαδικασία ανάθεσης κατά τις ουσιαστικές διατάξεις του Ν. 4412/2016, αλλά για διαδικασία απευθείας ανάθεσης δικαιολογούμενη από λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, με αποτέλεσμα να μην είναι εφαρμοστέες οι περί τακτικών διαδικασιών προβλέψεις της κείμενης νομοθεσίας, κατά ρητή παρέκκλιση των οποίων η ως άνω Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου επιτρέπει την οικεία ανάθεση, δεύτερον, ούτως ή άλλως το διάστημα των 3 εργασίμων από την απεύθυνση της πρόσκλησης ως και την υποβολή των προσφορών, αλλά και μεταξύ της τελευταίας και της από 26-3-2020 δημοσίευσης της προσαλλομένης, αλλά και απεύθυνσης της οικείας πρόσκλησης στον προσφεύγοντα, επί της ουσίας είναι τόσο μικρό και εύλογα βάσει του είδους και του σκοπού της διαδικασίας, ώστε να μην υφίσταται ουδεμία διαφοροποίηση επί της ουσίας μεταξύ υποβολής προσφοράς και απεύθυνσης της πρόσκλησης ή δημοσίευσης της προσβαλλομένης, όσον αφορά την πλήρωση του οικείου όρου, βλ. αμέσως κατωτέρω, και τρίτον, ούτως ή άλλως όλως αορίστως και αναπόδεικτα ο προσφεύγων επικαλείται ότι τα μέλη που συγκροτούν την κοινοπραξία του θα δύναντο να αποκτήσουν τις οικείες πιστοποιήσεις, αλλά αποκλείονται εξ αυτοής της απαίτησης και τούτο διότι ουδόλως αναφέρει ούτε προκύπτει ότι οι πιστοποιήσεις όντως εκδόθηκαν κατά την 31-3-2020, ήτοι την ημέρα υποβολής προσφορών, αλλά απλώς δεν είχαν εκδοθεί προς της 26-3-2020, όταν εκδόθηκε και απευθύνθηκε η πρόσκληση ή ότι θα εκδίδονταν ως την 31-3-2020 (δηλαδή τελούσαν ήδη υπό έκδοση όταν απευθύνθηκε η πρόσκληση σε αυτόν), αλλά θα αποκλειόταν εκ μόνου του λόγου μη εκδόσεως αυτών προ της 26-3-2020, με αποτέλεσμα ο προσφεύγων να μην προβάλλει τον ως άνω ισχυρισμό του μετ' εννόμου συμφέροντος. Επιπλέον, οι διαδικασίες εκδόσεως τέτοιων πιστοποιήσεων κατά την κοινή πείρα ούτως ή άλλως απαιτούν εβδομάδες και πάντως δεν εκδίδονται εντός ελαχίστων ημερών, με αποτέλεσμα ούτως ή άλλως, εφόσον ο προσφεύγων ουδόλως αναφέρει ότι οι διαδικασίες έκδοσης τους είχαν ολοκληρωθεί και απλά ανέμενε να του χορηγηθεί η οικεία πιστοποίηση, αλλά αντίθετα, αναφέρει ότι θα μπορούσαν τα μέλη του να εκκινήσουν διαδικασίες απόκτησης του, προκύπτει προδήλως ότι ούτως ή άλλως, δεν ήταν δυνατόν να κατέχει τα οικεία προσόντα ούτε κατά τον χρόνο

υποβολής προσφορών, με αποτέλεσμα και προς τούτο άνευ ειδικής εκ του ως άνω προσβαλλομένου όρου βλάβης του, να προβάλλει τον οικείο, σε κάθε περίπτωση, απορριπτικό ισχυρισμό του. Περαιτέρω, ο προσφεύγων ουδόλως εξειδικεύει ποια τυχόν εκ των περισσοτέρων πιστοποιήσεων του σημ. ii του άρ. 4 της προσβαλλομένης που ζητούνται («*Πιστοποιητικά αναγνωρισμένων οίκων προτύπων ποιότητας ISO με τα οποία συμμορφώνονται σε σχέση με το αντικείμενο των προς παροχής υπηρεσιών, με τα πρότυπα ISO 9001:2015 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2015 (σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης), OHSAS 18001:2007 (σύστημα διαχείρισης υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία), ISO 27001 (σύστημα διαχείρισης ασφάλειας των πληροφοριών), βεβαίωση συμμόρφωσης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του διεθνούς προτύπου ISO 26000 (σύστημα διαχείρισης κοινωνικής ευθύνης), βεβαίωση συμμόρφωσης για το σύστημα διαχείρισης προσωπικών δεδομένων σύμφωνα με τις κατευθυντήριες του προτύπου BS10012, σχετικά με το αντικείμενο της σύμβασης.*») δεν κατέχει αθροιστικά ή και αυτοτελώς όσον αφορά αμφότερα τα μέλη του και άρα και προς τούτο αορίστως και άνευ εννόμου συμφέροντος προβάλλεται ο ως άνω πέμπτος λόγος της προσφυγής. Συνεπώς, το σύνολο των λόγων και των ισχυρισμών της προσφυγής είναι και επιμέρους απορριπτέοι, κατά τις σκ. 5, 6, 7 ως και την προκείμενη σκέψη και τούτο επιπλέον του εξαρχής απαραδέκτου της όλης προσφυγής κατά τις σκ. 3-4 ανωτέρω.

9. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

10. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. κατά το αντιστοιχούν στην εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης ποσό των 3.904,36 (780.870,97Χ0,5%) ευρώ και την επιστροφή του κατά το υπολειπόμενο αχρεωστήτως καταβληθέν μέρος του των 0,64 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Πρόσφυγη.

Φί ζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. κατά το ποσό των 3.904,36 ευρώ και την επιστροφή του κατά το υπολειπόμενο αχρεωστήτως καταβληθέν μέρος του των 0,64 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 3-4-2020 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΣΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΛΕΝΗ